

Paris, 7 septembrie 2005

A. S.

Domnule Sorin Roșca Stănescu,

În ziua de 5 septembrie am trimis “Anunțul”, ca replică la articolul apărut în *Gardianul* (ziar făcând parte din concernul de presă *Ziua*) din 2 septembrie 2005 sub semnătura: Manuela Golea.

Nu l-ați publicat;

În 6 septembrie vi l-am trimis din nou.

Același rezultat: nu l-ați publicat și nu mi-ați confirmat primirea lui - deci nici refuzul de a-l publica.

Vi-l trimit pentru a treia oară azi, 7 septembrie.

Aștept - în sfârșit! - respectarea dreptului de răspuns.

Paul Goma

Paris 5 septembrie 2005

Domnule Sorin Roșca Stănescu

Vă rog să publicați în ziarul pe care îl conduceți, *Ziua*, următorul

A N U N Ţ

Periodicele *Gardianul* (2 septembrie 2005) și *Gândul* din 3 septembrie au publicat comentarii mai mult sau mai puțin corecte pe marginea Comunicatului din 31 august a.c. al Uniunii Scriitorilor din România care anunță - citez din presă (presa citează din Comunicat):

“Conducerea Uniunii Scriitorilor din România își exprimă regretul că în revista *Viața românească* numărul 6-7 din iunie-iulie 2005, revistă (sic) editată de Uniunea Scriitorilor, a fost permisă de către redacție apariția unui *text cu conținut antisemit*. (subl. mea, P.G.). Este vorba despre fragmente din **Jurnalul 2005** al lui Paul Goma”.

Comunicatul continuă (sublinierile mele, P.G.):

“Conducerea Uniunii consideră *intolerabilă îngăduința* cu care redacția revistei *Viața românească* a găzduit în această publicație (re-sic!) *idei contrare valorilor și normelor acceptate în lumea contemporană*. Ca urmare, se va pune în discuția Comitetului Director al Uniunii Scriitorilor *abdicarea colectivului redacțional al revistei de la principiul respectului față de drepturile omului* care exclud orice fel de discriminare. *Credem în libertatea de exprimare a ideilor doar în limitele acestui principiu*” (sublinierea mea și trimiterea la Caragiale: “Rezon!”).

Observînd cine-cum apără drepturile omului: Manolescu, Bălăiță, Dimisianu - cum le apăraseră ca leii în primăvara anului 1977 - mai bag de seamă că jurnalista Manuela Golea de la *Gardianul* copiază până și analfabetismele scriitorului redactor al Comunicatului - când colportează un *neadevăr*, scriind:

“Paul Goma, membru de onoare al Uniunii Scriitorilor din România...”

Pentru Dumnezeu, un jurnalist mai și citește din an în paște, deci ar fi trebuit să știe:

- nu sunt “membru de onoare”, nici măcar membru simplu, pentru sfântul motiv că, în 14 aprilie 1977, pe când eram arestat de Securitate și amenințat cu o condamnare la moarte, iubiții colegi de breaslă din Consiliul Uniunii Scriitorilor m-au exclus - ca “dușman al poporului”; după “revoluție” (cea a rezistenților-prin-cultură, citește: pe brânci, pe sub lavițe, tremurând voinicește de nesfârșit curaj estetic) nu am fost reprimat în Uniunea Scriitorilor, drept care, după ani de așteptare sub președinția lui Dinescu, am declarat în scris, într-un dialog (publicat de *Viața românească* - îngrijit de Liviu Ioan Stoiciu) cu chiar succesorul său Ulici că, dacă așa stau lucrurile în România Scriitoare, eu nu mă mai consider făcând parte din “breasla” lor.

Tot în treacăt citez din opiniile jurnalistei de la *Gardianul*:

“În finalul fragmentului de jurnal, Goma își dă însă, *arama pe față* (sic - și subl. mea). Tot ce scrisese până acum era *un pretext pentru un un mesaj peremist* (s.m.) explicitat chiar în finalul în care «înfierează» poziția pro-iliesciană a intelectualilor din România la alegerile prezidențiale din anul 2002, *împotriva lui C.V. Tudor* (s.m.)”.

Jurnalista va fi știind ce înseamnă ca cineva “să-și dea arama pe față”? Nu - dar scrie (ceea ce nu știe); știe ce este “un mesaj peremist”? Nu - dar scrie, negru pe alb, numele lui C.V. Tudor - care nu există în textul incriminat! - însă nu din textul meu citează dânsa, ci din ceea ce șoptesc pe la colțuri ne-cititorii mei holocaustologi, pe după cap cu ne-cititorii “breslași” că aș fi scris.

Acestea fiind faptele, anunț: voi da în judecată:

1. Uniunea Scriitorilor din România;
2. Asociația Scriitorilor din București;
3. Pe Nicolae Manolescu, președintele Uniunii;
4. Pe Horia Gârbea, director de imagine al USR și președinte al Asociației Scriitorilor, București

*pentru **calomnie** la adresa lui Liviu Ioan Stoiciu și a mea*

5. Pe conducătorii Comunității Evreilor din România
*pentru **denunț calomnios**.*

În legătură cu punctul 5 aștept ca USR să facă publice numele acelor membri ai Comunităților Evreilor “care au reacționat foarte dur” și care “*Dacă ei s-au sesizat, înseamnă că afirmațiile sunt grave*” (s. mea) - re-citat din scriitorul român Horia Gârbea, deficient, atât în materie de limbă română cât și de logică.

“Ei”, vorba lui H. Gârbea, cine să fie:

“Ei”-ii care nu făcuseră nimic-nimic-nimic pentru coreligionarul lor Petre Fischer-Năvodaru, nici pentru sora sa, Luiza Amalia Elman-Năvodaru, în izolarea lor de după plecarea noastră în exil, mult mai aspră decât a fiicei lui Pacepa? “Ei” care nu mișcaseră un deget pentru fiica lui Petre, Ana Maria Năvodaru-Goma? “Ei” care nu se sinchisi-

seră de soarta lui Filip-Ieronim Goma, fiul evreiceii Ana Maria? Ca să nu mai vorbim de mine, *goi*, dar orișicâtuși: tată de copil evreu, nu? Ce făceau-dregeau “ei”-i, membrii Comunității Evreiești înainte de decembrie 1989? Să nu se grăbească să mintă, fiindcă îi știu: colaboreau și profitau! “Ei”-ii plecați în Israel, în Occident (de ce nu se vor fi dus în Rusia, patria lor de inimă?), oftau de dor de țărișoară, însă când sufereau pentru soarta oamenilor rămași sub jug comunist îi aveau în vedere numai pe coreligionarii lor, nu și pe *goi*, de parcă ei, *goi*-ii cu mâna lor se ocupaseră și se înfometaseră și se trataseră de “dușmani ai poporului”, de “fasciști”, de “bandiți”; de parcă ei singuri se arestaseră și se torturaseră și se asasinaseră - ei cu mâna lor . “Ei”-ii în România nu s-au manifestat măcar ca “disidenți”, necum ca opozanți ai regimului și de ei instaurat. Un om care suferise cumplit, fiind deportat în Transnistria și bun scriitor: Norman Manea, “în exil” la Berlin, apoi la New York, a folosit libertatea de exprimare ca să demaște (față de nemții culpabilizați, față de americanii nepăsători) caracterul criminal al regimului comunist din România? Da de unde, “El” (N. Manea) s-a ocupat doar de demascarea “fascistului Eliade” - că tot murise de șase ani... Vânătorul de “antisemiți” de după 1990 R. Ioanid: cum se opusesese “El” comunismului din România? Simplu: nu se opusesese!, nu se manifestase (după propria-i mărturisire, în cazul lui Radu Filipescu), pentru a nu-și pune în pericol familia, mă rog frumos.

Am ajuns la C.V. Tudor: au protestat “Ei”-ii măcar de formă când au aflat că în 1977, generalul Pleșiță credea că mă insultă tratându-mă de “legionar” și de “jădan”? S-au arătat măcar mirați când C.V. Tudor îmi trimitea citații (pentru calomnie!) și îmi grafia numele în *România Mare*: “Pavel Evremovici Goma”? “Ei”-ii își vor fi manifestat indignarea când Tudor Eliad, fiul lui Perahim - altfel komisar bolșevic în Basarabia ocupată în 1940 apoi în România ocupată, după 1944, persecutor și epurator nemilos al artiștilor plastici români - a acceptat să fie consilierul aceluiași C.V. Tudor?

Nu cunosc (încă) numele indignaților vigilenți vânători de antisemiți inexistenți - dar le voi afla. Sigur este că tovarășul colonel de Securitate activând sub numele conspirativ: “Iulian Sorin” (deși mai la îndemână i-ar fi fost: “Gică Ionescu”) este la post, în fruntea Comunității - cum la-post fusese în Departamentul Cultelor, apoi ca mână dreaptă a rabinului bolșevic Rosen.

Jurnalista de la *Gardianul* si-a supra-intitulat articolul: “Războiul scriitorilor: Nicolae Manolescu îl acuză pe Paul Goma de antisemitism”.

Corectez:

1) Nu poate fi vorba de război: N. Manolescu și cu mine facem parte din categorii, nu doar diferite - moralmente - ci de-a dreptul incompatibile. Să nu se uite că înainte de 1989 Manolescu a fost ucenicul fidel al turnătorului de pușcărie Ivascu; a frecventat, alături de Blandiana, Buzura, Zăciu, Dinescu, Ornea, Dimisenii casa “liberalului bolșevic” diversionistul Gogu Rădulescu; în iunie 1990, imediat

după Mineriada Sângeroasă, N. Manolescu, dus de mână de Z. Ornea la Noul Vizir: Iliescu, i-a luat un interviu spălător-de sânge, numindu-l “Om cu o mare”; în decembrie 1990 a publicat în *România literară* “dosarul de securitate” al suprașefului Securității, criminalul Voican-Voiculescu-Sturdza sub titlul: “Scrisoare deschisă lui Paul Goma”. Să mai pomenesc călătoria în Coreea (sau în China) împreună cu “președintele Iliescu”?; distrugerea - nici măcar inteligentă - a Alianței Civice?; campania furibundă împotriva “turnătorului Caraion”, însă tăcerea desăvârșită și complice păstrată asupra turnătorilor din redacție: Băran, Silvestru și... altele? - precum și “iertarea” acordată lui Uricaru, de parcă tocmai căpătase deslegare de la Măgureanu...?;

2) Nu poate fi vorba de un “război Manolescu-Goma”, fiindcă nu doar pe Paul Goma l-a acuzat de antisemitism actualul președinte (până mai deunăzi și el fioros “antisemit”), ci și pe Liviu Ioan Stoiciu - ceea ce constituie o culme a abjecției-la-românul-scriitor. Azvârlind în direcția mea lăturile obștești, răs-folosite de R. Ioanid, Shafir, Oișteanu și alți holocaustologi, a fost împrăștiat și poetul L.I. Stoiciu - pe deasupra amenințat cu alungarea de la *Viața românească*, unde este singurul redactor care lucrează.

...Are să intervină Manolescu pe lângă actualul șef al său, Lupescu, să-i dea o slujbuliță la concernul Polirom-Cartea românească (după ce va fi anexată și instituția *Viața Românească*, creația lui Stere), unde acționar principal este Serge Moscovici, evreul de origine română care declară pe toate drumurile că îi urăște pe români, urăște de moarte România - ceea ce nu-l împiedecă să investească în detestata Românie?

Aștept reuniunea de la 8 septembrie a.c. a Comitetului Director al Uniunii - sub conducerea lui N. Manolescu - alcătuit din: G. Bălăiță, G. Dimisianu, H. Gârbea, M. Mihăieș, Marta Petreu, C.M. Spiridon, G. Chifu, Al. Cistelean, Varujan Vosganian, Szilagy Istvan, când/unde va fi judecat Liviu Ioan Stoiciu.

Așa fusesem și eu judecat, am mai spus, repet: în urmă cu aproape 50 de ani : în iunie 1956 nu mai trăia Stalin, dar stalinismul era în floare - atunci eram “antisovietic”; acum, în Anul Domnului 2005, în plină renaștere a ceaușismul fără Ceausescu (cel asasinat prin voicanizarea iliască în urmă cu 15 ani), voi/vom fi judecați pentru... “antisemitism”).

Vă mulțumesc anticipat pentru publicarea textului în *Ziua*.

Paul Goma